

Şiirlerin Efendisi

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 03 Kasım 2014

Aşığım ben
Yüreğimde ıhlamur çiçekleri
Beyaz yeveli bir ata binip ya nasip demişim
Bir keman eşliğinde gözlerim dolarken
İnandığım bir şey var
Kalbimi bir tek sana vermişim
Her şeyin kızıl olduğu şu dünyada
Bir tek sen mavisin

Hayatın son evresinde ölüm mangaları haydi ileri borusunu çalmış
Ak ya da kara görülecek nihayet

Gözlerimi kapatmadan önce
Düşlerimi çiziyorum gök yüzüne
Kalemin her darbesinde yine sen varsın
Bazen güneş, bazen yıldız
Bazen aysın
Sonra birden deniz oluveriyorsun
Yosun kokuyor tenin
İçime çekiyorum
Martılar payını istiyor
Yalvaran gözlerle bakıyorum
Düş kırığında ağlıyorum

"Kocaman bir ağırlık kafamın üzerinde"
Şiirlerin efendisiyim
Dizeler akıp gidiyor hep sana
O halde sen de
Şiirlerimin hanım efendisisin
"Çaresizliğim sevgimsin"
Güneş ışığıyla yıkanan çiçeklerin hepsi ıhlamur kokuyor
Korlar üstünde tek başıma dans ediyorum
Puslu Kasım göğü altında
Yağmuru bekliyor gözlerim

Pencerelerim de ki sessiz hayalin göz kırpar gibi
Bakışın mağrur dilin suskun

Evimdeki her odanın her köşesinde
"Elveda" Diyen kadınım
Çıt çıksa sanki her ses yalnızlığımın tanığı
Korku filmlerindeki ahenkle damlıyor musluk
Halen umuda çakılı gözlerim
Baktığım her yerde seni görüyorum
Alaca karanlıkta yorgun saatler
Acılar ve kaygılarla dolu bir ömrün matemi
Ve belleğimde demirleyen anılar
Kaybettim biliyorum
Ama yine de bekliyorum
Birazdan davullar çalacak
Ya da yine her günkü gibi
Hasret yüklü bir sabah olacak

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN